

[Glistrup]

i folketinget, efter forligsteksten engang mellem påske og pinse – at man kan få en udtalelse og selvfølgelig en offentligt tilgængelig udtalelse så snart som muligt fra skattelovrådet om hele dette realindkomstbeskatningsprincip. Der kan ligge noget godt og nyt i det, eller der kan måske ikke ligge noget godt og nyt i det, men det er vigtigt, at vi får det belyst nu og ikke om 5 eller 6 eller 7 år, hvor vi eventuelt er kommet ind i en blindgyde. Dertil kommer, at forligsteksten går ud på, at man opererer med en beskatningsprocent på 100, som vi aldrig har oplevet før. Det, som realrenten overstiger 3½ pct., skal beskattes med 100 pct. Man går ind på en fuldstændig ny sondring inden for det meget omdiskuterede område med kursavancebeskatningen, hvor man nu foreløbig har fået disse indeksobligationer – der, bevares, endnu ikke spiller den helt store rolle – ind ved at sige, at indekstillelæge skal ligestilles med kursavancer, men nu skal det altså også i relation til pensionsbeskatningen være således, at grundrenten, i øjeblikket 2½ pct., på de fleste indeksobligationer skal betragtes som værende noget, der kan ligestilles med en skattefri kapitalvinding. Der er mange principielle skatteretlige emner, som skal ind her. Det hjælper ikke noget, når ministeren siger, at han nedsætter et teknisk udvalg af aktuarer og andre mennesker, der taler mørkemandstale. Vi må virkelig have dette belyst fra skattejuristens side også. Ministeren vil, så vidt jeg kan se, forsømme meget, hvis han ikke benytter lejligheden til at sørge for, at vi har en udtalelse fra skattelovrådet som et grundlagene, når vi til marts-april skal til at diskutere det her igennem.

Hr. Bernhard Baunsgaard havde skam også ret – næsten – i et andet synspunkt, han fremførte. Det er vist aldrig sket før, at han havde ret på to punkter i et af de utallige indlæg, jeg har hørt fra ham i de 8 år, jeg har været i folketinget. Han fremhævede, at man må gøre sig klart, at denne skat ikke kan sammenlignes med en indkomstskat. Det kan den heller ikke, for så vidt angår 1983. De 4 mia kr., der går i kassen, har ikke den samme forbrugsbegrænsende effekt, eller hvordan man skal sige det, som en indkomstskat ville have. Men når vi kigger lidt længere frem end de radikales dødsår 1983 og kigger på 1984 eller 1985 og de andre fremskridtsår ude i evigheden, så vil den få en

virkning. I 1983 vil der bare ske det, at pensionskasserne som sædvanlig indbetaler 4 mia kr. til statskassen, men denne gang får de ikke nogen obligationer eller nogen værdipapirer til gengæld, men en kvittering for en skat. Men den reelle virkning kommer ved, at renteudgifterne, som skal opkræves via skattevejen, bliver mindre – 800 mill. kr., eller hvor meget de nu bliver mindre – i de kommende år. Tilbagebetalingsbeløbet til sin tid bliver også mindre. Dermed har det altså den samme effekt i retning af at reducere behovet for andre indkomstskatter.

Når så endelig hr. Bernhard Baunsgaard – og det var i et tidligere indlæg – sagde, at det var da helt forfærdeligt med denne hr. Lyketoft, som ikke ville gå ind på de saglige løsninger, men bare ville finde de politiske løsninger, så ved jeg nu ikke, hvor stærk argumentation dér er. Jeg kan minde om, at i indeværende kalenderår var hr. Bernhard Baunsgaard primus motor i at gennemføre loven om ægtefællesbeskatning, og så begynder han i samme år at tale her fra denne talerstol om, at man går ind for de saglige synspunkter. Den kan vi ikke klare, selv om det er sent på aftenen.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Fohjel):

Jeg takker for alle råd, der er givet her med hensyn til det videre arbejde med loven om realrenteskatten. Det, der bringer mig på talerstolen, er, at jeg gerne vil berigtige en enkelt bemærkning, der blev sagt af fru Marianne Bentsen-Pedersen, nemlig at der var 23 forsikringsselskaber, hvis selvangivelser havde givet anledning til problemer. Tallet er 23 selskaber over 10 år, og det er noget andet. Jeg vil bare gerne nævne dette af hensyn til referatet.

Det er klart, at de selvangivelser, som forsikringsselskaberne skal indsende i forbindelse med formueafgiften, bliver lignet på sædvanlig måde, og skattekontrollovens bestemmelser gælder naturligvis også for den pågældende lov.

For så vidt angår nogle af hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger, vil jeg sige, at der var noget, der glædede mig, nemlig den holdning, hr. Bernhard Baunsgaard har til formueskatten. Jeg er meget glad for den. Jeg vil da gerne herfra give tilsagn om at medvir-